

Kádár Zsombor tudományos munkássága

Kádár Zsombor a székelyföldi Erdővidéken, Baróton született 1923-ban. A kolozsvári római katolikus (piarista) gimnáziumban érettségizett 1942-ben. Erdőmérnöki oklevélét Sopronban 1947-ben szerezte meg. Utána két évig gyakornok volt a zalaegerszegi erdőgazgatóságban. 1948 végén tért haza szülőföldjére, ahol 1948–1955 között szaktanár volt Kézdivásárhelyen, illetve Csíkszeredán. 1955-től Marosvásárhelyen dolgozott. Volt tervezőmérnök, majd állami munkavédelmi felügyelő. 1983-ban vonult nyugdíjba. Első könyvét 1954-ben a Mezőgazdasági és Erdészeti Kiadó adta ki Bukarestben. Kiemelkedő részi vállalt, majdnem egyedül a romániai magyar erdészeti és munkavédelmi irodalom megteremtésében. Tanulmányai elsősorban az erdészeti szállítás köréből a *Revista Padurilor* hasábjain és az *Institutul de Documentare Tehnica* különböző kiadványaiban jelentek meg. A 60-as években számos erdészeti, faipari és munkavédelmi népszerűsítő cikkét közölte a marosvásárhelyi *Vörös László*. Megszervezte és irányította a kétkötetes *Erdészeti Szekcióny* (1958, 1959) összeállítását és kiadását, melynek hét fejezetét maga írta. A *Dictionary forestier poliglott* munkatársa (1965). Évtizedekig foglalkozott a székelyföldi erdészeti- és faipar-történeti kutatásokkal. Összeállította a Keleti Kárpátok belső hajtata erdőgazdálkodásának egykori és mai magyar szókincsét. Az 1989-es decemberi fordulat után, számos erdészettörténeti írása jelent meg a Népiújság, Romániai Magyar Szó, Háromszék, Székelység stb. hasábjain.

Fontosabb munkái: *Erdőbecslés*, 1954. (203. old. 98 ábrával), *Erdőművelés*, 1955. (Jaszenovics László erdőmérnökkel, 279. o. 188 ábrával), *Erdővédelem*, 1956. (255. o. 174 ábrával), *Erdei és mezei utak*, 1961. (206. o. 92 ábrával), *Munkavédelem*, 1972. (*Deák István* erdőmérnökkel, 304. o. 212 ábrával), *Ergonómiai ismeretek*, 1976. (*Deák István* erdőmérnökkel 244. o. 188 ábrával), *Román magyar erdészeti és faipari szótár*, 1973. (209. o.); *Magyar-román erdészeti, vadászati és faipari szótár*, 1979. (431. o.). Ezek különösen hazagpótló, útutó művek; *Vigyázat, balesetveszély!* (Balesetelhárítás a családban), 1985. (275. o. 324 ábrával).

Újtársai közül az „Előregyártott vasbetonelemek alkalmazása az erdei gépkocsikat kishidainál” címűt az Erdőgazdasági Minisztérium 1965-ben országos díjjal tüntette ki.

Kádár Zsombor négy évtizede vállalja Erdélyben az erdészeti oktatást magyar szóval, és dolgozik ma is Marosvásárhelyen, főleg erdészettörténeti munkaterületen.

Dr. Tompa Károly

Német erdészek támogatják erdei művelődési házainkat

Németországban nagy hagyománya van az ifjúság erdei, természetismereti nevelésének. Ennek egyik neves művelője *Roland Migende* erdőtanácsos. Az Észak-Rajna-Vesztfáliai Erdészeti Egyesületek 1990 szeptemberében tett magyarországi útja alkalmával ismerkedett meg a szolnoki és a visegrádi erdei művelődési házaink munkájával. Ennek ösztönzésére szoros kapcsolatot hozott létre ezek és a németországi Erdei Ifjúság Mozgalom között.

Eddig már hat látogatást tett nálunk a mozgalom tagjaival. Szolnokon tanósvényt alakítottak ki és elültették a „Béke és Barátság Fáját”. Migende úr már az első útjárta után megalapította a „Magyar erdei ifjúságért” támogatási rendszert Szolnokon, Budapesten és Visegrádon hasonló tevékenység kialakítására. Ennek során az elmúlt két évben a szolnokiak már több mint 6000 DM értékű tananyaghoz jutottak. Lehetővé vált ennek keretében, hogy a szolnoki és a visegrádi házak vezetői látogatást tegyenek és tanulmányozhassák a németek munkáját. Június végén egy hét időtartammal hasonló utat tett a budapesti erdészet vezetője, propagandaelőadója és a szolnoki ház vezetője. Július végén Migende úr

Az Erdészeti és Faipari Egyetem (EFE) *Soproni Egyetem* c. újságjának „A helyzet” című mellékletei (70-110. oldalas számai) a legkiválóbb szakemberek tollából foglalkoznak az erdőgazdálkodás valamennyi fontos kérdésével (eddig 8 szám jelent meg). Szerkesztői lelkes fiatal erdőmérnökök. Felelős kiadó: dr. *Winkler András* rektor. A *Helyzet* szerkesztőbizottsága most tervezte kiadni az eddigi magyar erdészeti irodalomban egyedülálló *A Székelyföld erdészeti- és faipar történetének időrendi áttekintése 1210 és 1914 között* (549 kézirattal, sok ábrával) c. hazagpótló művét. Szerzői tiszteletdíjat nem kér érte, hogy egyáltalán nyomtatásban megjelenhessen. Ez olyan téma, amelynek levéltári adatait – főleg az első világháború utániakat – titkosan kezelték és kezelik (ha meg nem semmisítették). Ezért is minden elképzelhető irányból közelíti meg a témát, fáradhatatlanul róva a székely falvakat ma is, és tovább gyűjti a lassan csak szájhagyományokban élő emlékeket.

Ebben a könyvében a szerző a mozaikszerű bemutatást azért választotta, mert így nem kell a terjedelmes könyvet végigolvasni (erre ma alig van bárkinek is türelme), de gyorsan fel lehet lelteni a „kincset”, hiszen a mű lényegében sok apró önálló tanulmányból áll. Kádár Zsombor nemcsak erdésznek szánja írását, hanem a téma iránt érdeklődő nagyközönségnek is. Az olvasó lépten-nyomon meggyőződhet róla, hogy mennyire fejlett volt mindig a székely erdészeti, faipari, és mennyire remek iskolái voltak az ottani erdőbirtokosságok a valódi demokratizmusra való nevelésnek, az önközi közösségi szellem ápolásának. A munkát *Oroszi Sándor* lektorálta az OEE Erdészettörténeti Szakosztálya részéről, és *Rumpf Mónika* gondos rajzaival járult hozzá a mű közkinccsé tételéhez.

Kádár Zsombor – a hazaiakat is beleszámítva – az egyik legtermékenyebb magyar erdészeti szakíró. Csodálatos akaratereje, kiemelkedő szakmai felkészültsége, aszkétizmusra talán *Kőrösi Csoma Sándor*éhoz hasonlítható legjobban. Amikor mi, a többi erdőmérnök-hallgató, évfolyamtársai a negyvenes évek elején a fűtelken soproni Erdélyi Diákothonból valamelyik melegebb „kamarába” menekültünk, hogy meg ne fagyjunk, ő több pokrocbá burkolózva szakadatlanul tanult a Mátyas kir. utcai fagyos „hajlékban”, ahova télvíz idején a szél befújja a havat – és rendre tette le vizsgáit, mindig időben.

meghívására öt fő vett részt a német erdei ifjúság Kassel közeli birodalmi táborozásán és még egy hetet tölthettek Aachen közelében Migende úr személyes vendéglátásában a helyi erdei ifjúság körében.

Migende úr újra nálunk jár leányával, aki a bonni Német Erdő Védegyelet előadója. Most sem jött üres kézzel, mintegy 10 000 DM-nyi támogatást hozott magával.

A két egyesület közötti bizalmas és szoros kapcsolatot személy szerint dr. *Marjai Zoltán*é, dr. *Szőnyi László*, *Schmoezer András* és *Roland Migende* abban a tudatban tartják fenn, hogy az ifjúságba történő befektetés a jövőt szolgálja.

Helyesbítés

Július-augusztusi szám 208. oldal 3. ábrája feletti szöveg helyesen:

3. ábra. Differenciált pótterületoztlás a G.17 termőhelyfeltárás mintáiban, a mélység függvényében. P = erősen kötött víz pótustere, P1 = lazán kötött víz pótustere, Pkap = a kapilláris pórusok tere, Pk-g = kapilláris-gravitációs pórusok tere, P9 = gravitációs pórusok tere.

MEGJELENT:

Erdészeti Kutatások 1990–1991

Tartalom

ERDÉSZETI ÖKOLÓGIA ÉS GENETIKA

Dr. Bartha Dénes – Solymár Gáborné: Fehér nyár (*Populus alba* L.) utópopulációk és/teraz. izozenzim mintázata

Hírka Anikó: Bük, luc és kocsánytalan tölgy éves kerület-növekedési menetének vizsgálata

Dr. Járó Zoltán: Az alföldi síkság növényjárásulaisai. A zónális növényjárásulások ökológiai jellemzése

Dr. Kutó László – dr. Kalmár János – Gecsei Éva – Szendrei iné dr. Koren Eszter: Agrogeológiai mintaterület az ERTI Gődöllői Arborétumban

ERDŐ- ÉS KÖRNYEZETVÉDELLEM

Bogay János – Veperdi Irina: Faállományok kondíciójának meghatározási lehetősége elektromos ellenállás mérésével

Dr. Csóka György: Macrolepidoptera hernyók tölgy tápnövényeinek hazai adatai

Dr. Csóka György: Cynipida gubacsok a Gődöllői Arborétum tölgyein

ERDÉSZETI ÖKONÓMIA ÉS INFORMATIKA

Gólya János: Fahasználati felmérések Magyarországon 1989-ben és 1991-ben

Dr. Héjji Botond – dr. Illyés Benjamin: A többcélú erdőgazdálkodás újabb eredményei Magyarországon

Dr. Héjji Botond – dr. Illyés Benjamin – Marosi György: Az erdőfelújítás finanszírozása a piacgazdaságban

Dr. Illyés Benjamin: Az erdőgazdálkodás finanszírozásának megalapozása erdőrendezési tervek segítségével

Dr. Illyés Benjamin: Az erdőértékelés elméletének további fejlesztése

Marosi György: Jövedelmek és adók az erdőgazdálkodásban

ERDŐMŰVELÉS

Béky Albert: Sarj kocsánytalan tölgyek fatermése

Béky Albert – dr. Bondor Antal – Gabnai Ernő – dr. Hajdú Gábor – dr. Halupa Lajos – dr. Kiss Rezső –

dr. Mendlik Géza – dr. Rédei Károly – dr. Solymos Rezső – Veperdi Gábor: A hosszúlejárati erdőnevelési és fatermési kísérleti területek létesítésének, felvételének és fenntartásának továbbfejlesztett irányelvei

Béky Albert – dr. Halupa Lajos – dr. Héjji Botond – Marosi György: A gazdaságtalan erdőkről

Béky Albert – dr. Solymos Rezső: Egy kocsánytalan tölgy erdőnevelési kísérleti sor tanulságai

Boda Zoltán – dr. Kolonits József: Herbicidek és arboricidek hatásvizsgálatának eddigi főbb eredményei erdészeti kultúrákban

Gabnai Ernő – dr. Halupa Lajos: Az OP-229 B' nyár (*P. x euramericana* cv. 'OP-229 B') fatérzfogata

Dr. Hajdú Gábor: Vizsgálati eredmények az ezüsthárs faterméséről és termőhelyéről a Zselicseghben

Dr. Halupa Lajos – Gabnai Ernő: Az újnárfaajták nevelési kísérleteinek eredményei

Dr. Halupa Lajos – Gabnai Ernő: Az új nyárfajták hálózat kísérletei

Dr. Halupa Lajos – dr. Hajdú Gábor: Vadtakarmányerdők létesítése, az erdei vadkár csökkentése és a farm-szaruvasok optimális tápanyagellátása érdekében

Dr. Halupa Lajos – dr. Rédei Károly: Elsődlegesen energetikai célú erdősítések Magyarországon

Dr. Kovács Ferenc – Veperdi Gábor: A feketefenyő fatermése és erdőnevelési modellje

Dr. Rédei Károly: A fehér (*Populus alba*) és a szürke nyár (*Populus canescens*) természetének fejlesztési lehetőségei Magyarországon

Dr. Sárvári János: A közönséges dió erdészeti hasznosításának vizsgálata és összehasonlítása egyéb fajokkal

Dr. Solymos Rezső: Új fatermési táblák erdeifenyőre

Dr. Tóth János: A francia mediterrán hegyvidék erdősítése feketefenyővel

Veperdi Gábor: Arid, homoktermőhelyek *Pinus nigra* Arn. fajfajjal történő hasznosítása Magyarországon

Megjelent

dr. Pagony Hubert szerkesztésében,
az Erdőrendezési Szolgálat kiadásában

ERDEI KÁROSÍTÓK

Képes határozó

Az ajánlásból: „A kártételek, a betegségek felismerése a szakemberek számára nagyon fontos. Jó diagnosztikus hiányában a hibás kár-elhárító munka nem adhat jó eredményt. A könyvben ismertetett 193 kártétel, a hozzájuk mellékelte 270 színes dokumentáló fénykép, a legfontosabb károsítókhoz csatolt kárnaplár, a jól szerkesztett rövid határozó és tárgymutató nagy segítséget ad a károsítók felismeréséhez. A könyv nemcsak a szakembernek, hanem a természetet és erdőt megismerni kívánó embernek is kiváló segítőtársa.”

A könyv közvetlenül vagy megrendelés alapján megvásárolható az Erdőrendezési Szolgálatnál (1054 Budapest, Széchenyi u. 14.) és az Erdőtervezési Irodánál, ára 500 Ft + 10% ÁFA.

Erdei károsítók – Képes határozó

Figyelemreméltó és hézagpótló „zsebkönyv” jelent meg „Erdei károsítók” címmel az FM Erdőrendezési Szolgálat gondozásában. A 292 oldal terjedelmű zsebkönyvet a magyar erdészet kiváló növénykórtani és rovar-tani szakértői, névszerint dr. Csóka György, Koltay András, dr. Pagony Hubert, aki egyben a könyv szerkesztője, dr. Szontagh Pál, dr. Tóth József és dr. Varga Ferenc írták.

A képes határozó 14 állományalkotó lombos- és 7 fenyőfélélen előforduló, 193 kártételtől nyújt tömör tájékoztatást. Egy-egy kártételi leírásakor három pontban foglalja össze a legfontosabb ismeretanyagot. A károkozók, illetve a kártételek felismerésében a 270 kitudó színes fényképpnek van meghatározó szerepe. Készítői a már említett szerzőkön kívül dr. Igmány Zoltán, dr. Leskó Katalin, Pöcze Tamás, Szántó Mária, dr. Varga Szabolcs. A kártételek felismeréséhez és meghatározásához segítséget nyújt továbbá a könyv szerkesztését képező és újdonságot jelentő kárnaplár. A határozó gyakorlati használhatóságát növeli az alfabetikus sorrendben közölt 92 szakkifejezés magyarzata, nem kevésbé a többnyelvű (magyar, angol, német, orosz) ábrajegyzék.

Az „Erdei károsítók” című könyv és képes határozó érdemét abban látom, hogy nemcsak a szakemberek nélkülözhetetlen „kézikönyve”, de a nem szakmában lévőknek – a már, vagy a leendő erdőtulajdonosoknak is segít az erdőt, illetve az állományalkotó fákat ért károsítás felismerésében. A szerzőket, a szerkesztőt, a kiadót méltán illeti elismerés, mert tudományos igényességgel megírt, igen gondosan szerkesztett szakkönyvet gazdagították a hazai erdővédelemmel foglalkozó irodalmat és ezzel előbbrevítették a gyakorlati erdővédelem ügyét.

Dr. Csötönyi József

KÖNYVISMERTETÉS

B. KERESZTESI (EDIT): FORESTRY IN HUNGARY 1920-1985
(A magyar erdészet 1920-1985) Akad. Kiadó, Budapest, 1991. c. könyvről

Hálás dolog, ha az ember egy helyen megtalálhat minden fontos tudnivalót a magyar erdészetről, a Trianon óta eltelt évtizedek eseményeiről, eredményeiről. Az itt bemutatott könyv ilyen igénnyel készült, ráadásul angol nyelven jelent meg, ezért alkalmas arra is, hogy az érdeklődő külföldi ezen keresztül kapjon átfogó képet a magyar erdőgazdaságról.

Az összesen 23 szerző által készített és *Keresztesi Béla* szerkesztésében megjelent könyv részletes ismertetése helyett csupán a fő fejezetek felsorolására szorítkozom, ezek: 1. Erdészeti politika, 2. Szervezeti kérdések, 3. Erdőrendezés és felügyelet, 4. Erdőgazdálkodás tervezése, 5. A termőhely értékelése, 6. Erdőművelés, 7. Erdővédelem, 8. Vadgazdálkodás és vadászat, 9. Az erdő egészségügyi állapota és a vegyszerezés, 10. Fakitermelés és erdőhasználat, 11. Gépesítés, 12. Az erdő feltárása, 13. Munkaügy és szociálpolitika, 14. Fafeldolgozás, 15. Fakereskedelem, 16. Szakoktatás, kutatás és látékoztetés.

A fejezetek szakirodalmi felsorolás egészíti ki, majd számos táblázat követi, végül a tárgymutató zárja a könyv tartalmát. Ha a könyvet értékelni kívánjuk, a fő szempont annak megítélése, teljes-e a magyar erdészet bemutatása a cúnben jelzett korszakban, hű képet ad-e a tárgyalt időszak történéseiről és eredményeiről. Úgy vélem, a történésekről kelő képet nyújt, ám az eredményeket illetően eléggé foghíjas. Elsősorban olyan kutatási eredmények és gyakorlati megvalósításuk bemutatása hiányzik, amire pedig joggal büszkék lehetnénk.

Az erdészeti nemesítés területén hazánk jelentős eredményeket ért el, ezt a FAO egésze alatt szervezett több rendezvény is kellően kiemelte. A nemesítési szervet elvett képet méltatást a kötetben. Hiányoltam a nyárnemesítés nemzetközileg is jegyzett és hosszú időn keresztül igen aktív művelőjének, *Kopoczky Ferencnek* említését, de nem idézi a könyv *Bánó Istvánt* sem, jóllehet ő a világelső közt volt, akik erdőfenyő magtermesztő ültetvényt létesítettek és ezzel értékes nemesítési eredmények elérését is lehetővé tették.

Nincs szó *Taskó László* vörösfenyő-nemesítői tevékenységéről, hiányzik *Tompa Károly* fűz-monográfiájának ismertetése, nem találjuk *Szényi László* nevet sem a hivatkozott szakirodalmi jegyzékben, holott az IUFRO lucfenyő származási kísérlet létesítésével maradtandó alkotott. Magyar Pál „Álföldfásítás” című monográfiájának említése is hiányzik, pedig szerzője első volt, aki a növényzet alapján értékelte a termőhelyet és ajánlott fajfajokat sziki

J-D. GODET: FÁK ÉS CSERJÉK
(OFFICINA NOVA, 1993, 216. o. ÁRA: 990 FT.)

Nagy sikert aratott a múlt év derekán megjelent első magyar nyelvű *Godet*-könyv, az „Európa virágai”. A kiváló svájci botanikus és a különleges technikával dolgozó fotóművész „Fák és cserjék” c. albuma méltán tarthat számot hasonló érdeklődésre. A részletfényképekkel tarkított határozókulcsok könnyű eligazodást és határozást ígérnek, a bevezető morfológiai rész – a szokásokkal elejtében – úgyszintén fotókkal illusztrált. 23 fontosabb állományalkotó, illetve elegyfaj részletes, kultúrtörténeti adalékokkal gazdagított leírását 16-16 fénykép színesíti. Ezek között találjuk a négy évszakban megőrizhető habitusképeket, a rügy, virág, termés, levél, hajtás, kéreg, fatest fotóit. A kötet második részében 270 fa- és cserjefaj habitus- és levélképe mellett rövid, de részletekbe menő leírást találhatunk. A fekete alapon megőrzött levelek éltszerűvé teszik a fotókat. Az utóbbi időszakban megjelentetett, külföldi szerzők által írt természetrajz-könyvek általában hibájuk, hogy nem Kárpát-medencei viszonyokat tükröznek. Ez a mostani *Godet*-féle könyvre is igaz. Számos, számunkra fontos fás növény (pl. tatárjuhar, bibircus kecserégerő, magyar kőrös, amerikai kőrös, csepleszmegegy, vörös tölgy, kosárkötő fűz, mandulalevelű fűz, fakín) kimaradt, ugyanakkor több – nálunk nem élő –

és homoki termőhelyekre. A munka megfeledezett *Tóth Béláról* is, akinek szifikációs tapasztalatakat összegező könyve minden biznnyal értékes forrásmunka marad hosszú évtizedekig. *Györfi János* „Erdészeti rovaran” című munkáját is hiába keressük a feldolgozott szakirodalom jegyzékében.

Keveslem az erdőtelepítői munkásság bemutatását. Külföldi tanulmányutak élménybeszámolóiból úgy tűnik, hogy a lép-és homokfásítási eredményeinket igen nagyra tartják. Igaz ez akkor is, ha a véleményezett könyv sem *Balsai László*, sem pedig a *Lugaci Horváth László* munkáját nem méltatja figyelemre, az erdészeti bemutatására vállalkozó monográfia nem tud róluk. *Márkus László* neve évtizedekig meghatározó volt az erdészeti üzempozíció területén, a könyvben nincs munkájára hivatkozás, miként az erdészeti politikát tárgyaló fejezetben sem találtam utalást *Madás András* hasonló című könyvére.

Az erdőnevelési fejezet is nagyon egyoldalú. A szerzők csupán lassan növő fajokkal foglalkoznak. A nemesítő-erőnevelés eredményeit nem tartották említésre érdemesnek, holott az első erőnevelési modellálbrakat éppen ilyen állományokra dolgozták ki (*Halupa Lajos*) és a telepítési hálózat, valamint az erőnevelési rendszer kapcsolatát is elsőként e fajaj állományokban vizsgálták. Erre vonatkozóan fogalmazták meg a „gyakran korán, mérsékelt” elv helyett a „ritkán, de erőteljesen” elvét. És ebből nikt ki: a rövid vágásforduló, biomassza termelő állományok gondolata is, világviszonylatban is az első között. A csemetermesztésről írottak között szívesen láttam volna *Papp László* nevét is.

Összegezve az elmondottakat: a könyv a magyar erdészeti és elsősorban a kutatás eredményeit igencsak foghíjasan mutatja be. Ennek oka az, hogy a könyv szerkesztője és a fejezetírók túlfülfülfü nagy terjedelmet engedtek saját munkájuk bemutatására, a pályatársak tevékenysége pedig leszorult a peremdről. Úgy gondolom, tanulságként leírhatjuk: egyetlen szerző sem lesz kisebb, annál inkább nagyobbá válik, ha kollégái munkájáról sem feledeznek meg és megbecsüléssel említi meg őket is.

Nem lenne teljes a könyv bemutatása, ha elfeledkeznénk a kiváló szakfordító munkáról. A szakma legjobb angol „tudósai” készítették a fordítást (*Cornides Gy., Halasz A., Hidvégi G., Mátyás Cs., Posa J.*), a szakkifejezéseket ezért ebből a kötetből igen jól el lehet sajátítani. Aki tehát ilyen ismeretekre törekszik, azok számára kötelező olvasmányként is előírnám használatát.

Dr. Szodfridt István

nyugateurópai, alpesi faj bemutatásra került. Ez a tény némileg csökkenti a könyv értékét. Öröndetes lenne, ha a további *Godet*-könyvek, a fák és cserjék virágairól (Blüten) és rügyeiről (Knospen & Zweige) készültek is megjelenhetnének magyar nyelven.

Dr. Bartha Dénes

CSAPODY I. – CSAPODY V. – JÁVORKA S.: ERDŐ-MEZŐ NÖVÉNYEI
(MEZŐGAZDA KIADÓ, 1993, 201 o. ÁRA: 595 FT.)

Nem vitatható, hogy az utóbbi fél évszázad legsikeresebb, növényeket népszerűsítő műve *Jávorka Sándor – Csapody Vera: Erdő-mező virágai* c. könyve. Az első kiadás, 1950 óta hat kiadást ért meg, egyre nagyobb példányszámban, egyre bővített formában. *Csapody István* 1980-ban továbbfejlesztette és bővítette ezt a művet, a fajokat előhelyük és virágzási idejük szerint csoportosította. Ekkor már valamennyi ábrázolt növényfaj színes akvarellal került bemutatásra. A mű első kiadása hamar elfogyott, a mostani második kiadás is hasonló érdeklődésre számíthat. Talán csak a tanulóiújságot retteneti el a بورسor Á. A növényvilág iránt érdeklődők, az ismereteiket elmélyíteni szándékozó könyvespolcáról nem hiányozhat ez a mű.

Dr. Bartha Dénes

ROVATVEZETŐ: WISNOVSZKY KÁROLY

■ Az elnökség szeptember 14-én tartotta rendszeres ülését, melyen Ormos Balázs vezérigazgató a Soproni H.Cs. titkára meghívottként részt vett.

■ Utólagosan értékelte a vándorgyűlést, melyet a kritikai észrevételekből adódó tanulságok leszűrése után is jól szervezett hatásos rendezvénynek ítélt. Az előzetes megbeszélések alapján az 1994. évi vándorgyűlés a Pilisi Parkerdőgazdasággal közös szervezésben budapesti központi helyszínnel kerülne megrendezésre.

■ Határozatot hozott az egyesületi alkalmazottak bérrendezéséről.

■ Felkérte az ellenőrző bizottságot, hogy folytasson vizsgálatot az Erdészeti Lapok költségeinek és szerzői honoráriumainak felhasználásáról (1991-1993). A vizsgálat eredményeként elmarasztalta Pápai Gábor főszerkesztőt. Az elnökség az eset kapcsán érzi saját felelősségét is, ezért az 1993-ban a Mezőgazda Kiadóval kötött szerződését felülvizsgálta és a szükséges szigorú megkötésekkel módosította.

■ Ormos Balázs beszámolt az Országos Erdészeti Alap lehetséges feltöltésére vonatkozó erőfeszítéseiről. Az elnökség támogatásáról biztosította és kéri további aktív tevékenységét a szakma számára meghatározó fontossága ügyben.

■ A Magyarország Erdőiert Egyesület, mely nevével fémjelzett céljában szinte azonos egyesületünk törekvéseivel, alapítólevelében leszögezve számít az OEE segítségére. A jó együttműködésre biztosított, hogy egyik alelnökének Schmotzer Andrást, elnökünket választották meg.

■ A Magánbirtokosok Egyesülete kérésére az elnökség 15.000 Ft támogatást szavazott meg az új egyesület támogatására, ugyanakkor szükségesnek tartja az OEE-n belül erdőbirtokosok szakosztályának létrehozását.

■ A Vadászati Kulturális Egyesület zászlóavatásán Schmotzer András elnök képviselte az egyesületet. Az ünnepség alkalmával az OEE szalagja is felkerült az új jelképre.

■ Az OEE, a Debreceni Tudományegyetem és a Magyar Meteorológiai Társaság konferenciát szervez ERDŐ és KLÍMA címmel. Helyszín: Noszvaj.

Időpont: 1994. június 1-3-ig.

Jelentkezési határidő: 1993. november 30.

Az Erdészeti Lapok szerkesztőségi telefonszáma: 20-17-737. Ez egyben az OEE FAX száma is.

Josef Ressel emléktünnepséget és a „Karszt hegység tegnap és ma” címmel szakmai napokat tartott a szlovén Erdészeti Egyesület. „A szervezőknek az a célja, hogy az erdészeti célkitűzések egyez-

E havi számunk szerzői

Apatóczy István	PÁP	Budakeszi
Bán István	FM ERSZ	Budapest
Bohár Gyula	ERTI	Budapest
Bús Mária	Erdőfelügy.	Veszprém
Darvas Lászlóné	Mezőgazd. Múzeum	Budapest
Gera Pál	hivatásos vadász	Budapest
Jakab Jenő	EFE	Sopron
Jérôme René	erdőmérnök	Budapest
Lenár György	BEFAG	Pálháza
Mészáros Gyula	erdőmérnök	Veszprém
Mikulás Béla	erdőfelügyelő	Kecskemét
Odor József	GEVAG	Baja
Papp Tivadar	MEFAG	Pécs
Pápai Gábor	OEE	Budapest
Pechtol István	erdőmérnök	Győr
Reményfy László	erdőmérnök	Eger
Somogyi Zoltán	ERTI	Budapest
Szabó Adám	Természetv. Ig.	Budapest
Szalóki Tibor	Magánerdő Egy.	Kecskemét
Szántó Gábor	Erdőfelügyelőség	Kaposvár
Szodfridt István	EFE	Sopron
Vig Péter	EFE	Sopron

tetésén túlmenően középeurópai impulzust is adjanak az erdészeti nyilvánosság tevékenységnek” egyesületünk szíves meghívásának eleget téve 2 fővel képviselte magát a rendezvényen.

A Bajor Erdészeti Egyesület közgyűlésén 3 fő képviseli október elején az OEE-t.

In memoriam...

1992. november 28-án 71 éves korában távozott körünkől **Kozma Mihály**. Helyi csoportunknak 1950-től volt lelkes tagja, erdész szülőik gyermekeként továbbvive a hagyományt az Esztergomi Erdész Szakiskolán szerzett szakképesítést és nyugdíjazását 43 évet dolgozott a szakma szintje valamennyi ágazatában. Kimagasló eredményeket ért el az erdőművelésben, azon belül a telepítésben és fásításban. Több ezer hektár új erdő, fásor, facsoport, zöldövezet létesítésének részese. Kiváló munkáját számos kitüntetés, dícsérlés és jutalom fémjelozte. Közéleti és társadalmi munkából igen lelkesen vette ki részét mindenkor az igazságságot keresve és az igazságért emelve fel hangját. 1981-ben vonult nyugállományba, ezt követően még 8 évig dolgozott az Ipolyvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság erdőművelési osztályán. Az egyesületnek haláláig tagja volt.

Személyével ismét csökkent a magyar erdő jövőjéért aggódó erdészársadalom létszáma.

Balla István

Fájdalommal tudatjuk, hogy **Bányai Bálint** aranydiplomás okleveles bányamérnök, **Juharos László** okleveles erdőmérnök, **Szoós Gábor** nyugalmazott államtitkár elhunytak.

Gyászolja őket az erdész társadalom.

KEDVEZŐ ÁRON, JÓ ÁLLAPOTBAN ELADÓ:
LKT 80 tip. traktor,
MTZ 50+KCR 2000+ZÉLOP, Egri aprítógép és
1 db 5 tonnás MOLOTOV tip.
rönkfogóval szerelt targonca.
Telefon/fax: 06-26-325-066 (6-16 óra között)